

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 luna 25 cr., 3 luni 70 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 luna 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl. 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un sir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr., a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schulder în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

SAȘII.

Compatrioții noștri sași se află într-o mare agitație produsă de un moment important. Sorții cabinetului Bánffy pot fi decise prin atitudinea deputaților sași. Aceștia, cedând mai ales priorității admise de ei a intereselor economice, au preferat în timpul din urmă să spriginească un guvern, care i-a spriginit la rândul său și el, dar — cam slab, și care, îndeală nu este, nu poate fi, fi va concedia odată — după-ce se va fi folosit de ei.

La capătul acestei politici, ce stări i-ar aștepta însă? Concedem, că icl-colea câte o mică întreprindere li-ar fi succes, concedem, că s'ar pute lăa încă măsuri economice, care s'ridice forța unor ținuturi întregi, dar' nu credem, că acestea s'ar dator guvernului în mai mare parte decât propriilor forțe, nu putem concede, că desorganizarea politică, că slăbirea vieții opiniei publice, că — putem zice — castrarea aceasta politică ar pute să rămână fără urmări grave. Puterea ce nu isvorește din profunzimea ființei proprii, puterea inoculată nu-i cea trainică, în politică, în viața popoarelor mai ales — nu!

Din acest punct de vedere s'a și produs o mare scisiune între opiniunea publicului inteligent săsesc și aceea a conducătorilor actuali. Și în urma acestui fapt, Dr. Carol Wolff se vede silit a se plânge în public de „terorismul străder”. Terorismul acesta este însă nutrit în multe părți, și are organele sale, are comitetele electorale, în care domnește și prin urmare el ar pute mai cu grabă să fie numit conștiința red-esteptării la o mai vrednică viață politică.

Cuvântul de „onoare” se vede, se aude în aceste zile mai des decât altădată în scrisese și vorbirile Sașilor. Și în vreme-ce, ca marcarea a situației, ziarul săsesc din Brașov reproduce pe *Sei stolz, o Sachse*, de poetul lor Traugott Teutsch, un ziar maghiar tipărește la adresa Sașilor, două versuri, care aflându-le în ziarul unui coleg al deputaților sași, în ziarul lui Horváth Gyula, trebuie să presupunem, că indică părerea acestuia asupra atitudinii lor în Pesta. Versurile sunt luate dintr'un hazlu cântec și sună:

*Was kreucht dort im Gebüsch herum?
Das ist gewiss der Napolium...*

Cântăresc mult și considerațiile acestea, dar' la urma urmelor chestia se va decide prin — program și garanții. 11

admite guvernul ori ba, acest program? Și ce fel de garanții oferă el că îl va respecta?

Programul săsesc votat în 17 Iunie 1890 este un program moderat. El admite în toată întregimea lor stările de drept public de azi. El admite mai de parte îndreptățirea ideii de stat, dar' „ea nu-i permis să servească nici-odată ca pretext pentru transgresiuni, prin care ar pute să fie periclitare ori alterate îndreptățitele terene de viață ale poporului săsesc”.

„Deasemenea nu se poate ca interna împărțire a cetățenilor la administrația autonomă, ce susține statul și promovează cultura, să fie ucisă în comună și în municipiu, în biserică și școală, prin o centralisațiune exagerată...”

Acesta a fost principiul depus în programul lor. Și în contra acestui principiu guvernul maghiar a făcut și dela 1890 încoace păcate grele, fără-ca ele să fi fost ridicate la valoarea de *casus belli*.

Cu Bánffy în frunte, teama că lipsa de cruțare pentru acel principiu va fi potențată, are motivele ei binecunoscute. Și Sașii se pot teme, că în vreme-ce programul lor stabilește minimuri de condiții pentru viața lor națională, noul guvern încă nu le va respecta.

Sașii, se pare, vor căuta să fie concreți și în acest cas, cerend răspunsuri concrete la toate punctele programului lor, vor pute să devină pentru moment marcatorii politice de naționalități a noului guvern. Programul lor conține însă idei și legitime cereri, care se lovesc în capete cu proiectele viitoare ale șefilor liberali. Vor admite acestia o modificare a lor prin influența săsescă?

Se cer deci garanții? Ce fel de garanții? Publice, zice organul lor, nu „între patru ochi”. Această calificare a garanțiilor ni-se pare însă și ea foarte subredă. Ea angajiază un ministru, care-i schimbător, ce poate — mai ales acum — să cadă foarte repede, și anume să cadă și prin publice garanții, care vor fi pentru opoziție o armă de luptă în contra lui.

Politica de până aici a produs precum vedem o situație, din care a eși cu toată cinstea, neștirbită și cu deplin neștirbit interes, este greu. Deputații sași s'au pretat, au făcut ușoară, posibilă lucrarea lui Wekerle și azi, când ei se gândesc să-și apere și interesul și cinstea, vine Horváth Gyula și le zice: *Das ist gewiss der Napolium...*

Fusiunea. Chiar cea mai guvernamentală foaie, „*Pesti Napló*”, în numărul seu dela 15 Ianuarie, scrie:

„E destul, dacă privim ministerul Bánffy simplu ca pe un *Cabinet d'affaires*, a cărui misiune este pregătirea unirii elementelor ce stau pe baza dualismului”.

Numitul organ tocmai de aceea, speră că opoziția moderată (opponiștii și disidenții) nu va lupta foarte aprinsă în contra cabinetului Bánffy, susținut de partidul liberal „adeverat: nu cu însuflețire, dar' cu conștiința de a-și îndeplini datoria politică”.

Programul noului guvern. Sub acest titlu „*Magyarország*” dela 16 Ianuarie scrie:

„In chestia naționalităților numai o scurtă declarație este a se aștepta, care va confirma programul de până acum al lui Bánffy în ceea-ce privește politica lui de naționalități”.

Vom ceti Sâmbătă și această scurtă, dar' așa se vede, categorică declarație.

La frații din Italia.

E cunoscută și adese probată simpatia necondiționată, ce o au Italienii pentru noi și pentru suferințele noastre, azi fără păreche în Europa. În deșert sunt toate eforturile machiavelice ale lui Ováry, în deșert sunt calumniile răspândite de agenții guvernului unguresc. Moțiunea celor 277 deputați italieni eecoul Italiei întregi, a cărei glas nici când nu va pute fi înăbușit. Dragostea frățescă între noi și Italieni e cu mult mai vie și mai temeinică, ca să mai poată fi pusă la îndoială.

Despre aceasta avem probe mai pe fiecare zi. Azi suntem în plăcuta poziție a aduce și alte mărturii despre simpatia ce ne păstrează frații italieni. Un student al facultății din Iași, C. Langa Răscanu, fiul profesorului dela universitatea de acolo, se află de vre-o 2 luni de zile prin Italia, cercetând orașele și universitățile mai însemnate. Era firesc, ca cu această ocazie să se facă și apostolul cauzei naționale, vestind și cu graiul durerilor neamului nostru. Totodată era însărcinat din partea comitetului național al studenților din București, să stringă cât mai mult relațiile dintre studenții din Italia și cei din România. Până acum putem spune cu satisfacție și mândrie, că reprezentantul studenților a fost primit pretutindeni cu o simpatie deosebită și chiar cu entuziasm.

În Florența membrii din asociația presei au fost încântați de confratele

dela Dunăre. Ziariștii toți au primit cu plăcere „Replica” și alte broșuri referitoare la chestia națională și în 3 seri au cetit și discutat asupra acestei însemnate lupte.

Directorul ziarului principal din Florența „*La Nazione*” este un distins cunosător al Românilor. Dinsul pe la 1891 a călătorit prin Transilvania și România și cunoaște chiar în amănunte luptele noastre. Până la 1891 domnul Ováry, figura ca corespondent din Ungaria al acestui ziar, și în fiecare corespondență ne prezenta Italienilor în colorii foarte urite, ascunzând cât mai mult originea și virtutea noastră. După-ce directorul s'a întors din România și după-ce și-a câștigat informații corecte despre noi, numai decât pe dl Ováry l'a desărcinat de a mai trimite corespondențe sub cuvânt, că pe Florentini nu-i interesează ceea-ce scrie Ováry și directorul adăugea colegului nostru „așa-i că l'am măturat!” — Aș voi mult să desmintă acestea dl Ováry, dacă îi dă mâna!

Directorul ziarului nu poseda încă „Replica” și „Memorandul”, și după-ce i-le puse la dispoziție studentul Răscanu, promise că va publica mai multe capitole din ea și-i va face și o recenziune. A doua zi și publică în ziar laude studenților români și anunță că posedă „Replica”, pe care o pune la dispoziția celor interesați.

Tot așa s'a întâmplat lucrul și la ziarul „*Fieramosca*”, al cărui director încă a făgăduit a se ocupa mai mult cu cauza Românilor apăsăți. Studenții din Florența s'au întrunit în o sedință la universitate și colegul nostru Răscanu le-a făcut o dare de seamă despre ultimele faze ale luptei pentru libertate.

Comitetul studenților din Florența a făgăduit că la congresul general al studenților italieni, care nu peste mult se va ține la Pisa, va propune o moțiune pentru studenții români, care au compus „Replica” și „Memoriul”.

Ceva mai interesant... Renumitul scriitor francez Emile Zola, se afla chiar în acele zile la Florența. Numai decât i-s'a prezentat colegul nostru și după-ce i-a dat mai multe informații asupra întemnițărilor din Vaț și Seghedin, i'a oferit și o „Replica” și un „Memorand” de cel împrocusuat.

Zola le primește cu mulțumită și promise asigurând pe studentul român, că va studia mai mult o cauză așa de dreaptă și umanitară precum e cauza Ro-

mânilor. Adăugea încă, că la timp își va pune condeul în serviciul unei cauze așa de nobile.

Tot în Florența, fostul ministru de instrucție și un celebru istoric al Italiei, dl Villasi, a fost de o excepțională compesantă cu tinărul român. Avea deja „Memoriul” și „Memorandul”, dar' „Replica” nu. Le primî acum toate cu bucurie, și exprima dorința a fi ținut în curent de tot ce se petrece cu „frateli” din Carpați. El e deja un cald spriginitor al românismului și ne va fi de mare ajutor, când va ajunge la putere Rudini, pentru care Villasi e indispensabil la culte și instrucție.

Din Florența colegul nostru a plecat către Roma și prin toate orașele Italiei a fost primit foarte bine, de ziariști, profesori și în special de studenți. Cu toții se interesau foarte mult de martirii noștri, pentru care aveau o admirațiune și venerațiune proprie Italianului, înflăcărat apărător al libertății naționale.

De present, prietenul nostru Răscanu se află la Roma, unde cunoscutul profesor Luigi di Palma și contele Angelo Degubernatis l-au primit cu brațele deschise și l-au pus în legătură cu toți ziariștii și bărbaiți mai distinsi. La Degubernatis se întrunesc în fiecare Joi seară mai mulți literați și scriitori din Roma și în 2 Joi consecutive — fiind de față și dl Răscanu — s'a discutat foarte favorabil asupra chestiei Românilor. Despre Ováry spunea chiar Degubernatis, că e un Ovreu fără nici o convingere și că conferența lui nu a avut deloc succesul pe care îl atribue unele foi susținute de Ovrei. Se știe apoi că Bonghi, care e șeful ziariștilor din Roma, e un vechiu și foarte entusiast apărător al Latinilor din Orient.

În Roma va mai sta colegul nostru încă vre-o 15 zile, apoi va pleca prin alte orașe și în urmă va trece prin Elveția în Franța, unde de sigur își va împlini și aci datoria de Român. Fiind un poliglot și un bun cunosător al cauzei naționale, ne va face încă și alte servicii mai însemnate. Studenții noștri dela universitățile din Berlin, Lipsca, Graț, Zürich, Anvers, se imitează cât mai mult exemplul fratelui Răscanu, căruia îi dorim succese și mai mari și reîntoarcere sănătoasă.

București, 3 Ianuarie 1895.

N. Br.
stu l.

FOIȚA „TRIBUNEI”

Cocori și rîndunele.

Cocori și rîndunele merg
Pe calea lor pustie,
Și glasul lor s'aude trist,
A moarte, a vecinicie.

Și mă întorc spre alte vremi
Și-aminte-mi aduc earăși,
De anii ce odat' au fost
Norocului tovarăși.

'I-un jalnic basm. Ne-am întâlnit
Fără să știm nume,
Și stăpânind-o, m'am crezut
Stăpân pe-o n'treagă lume.

Și pradă unui dulce vis,
Din muritoare, țernă,
Eu 'mi-am creat un Dumnezeu,
O dragoste eternă.

S'a dus. Și-acum când văd fugind
Cocori sau rîndunele,
'Mi-aduc aminte că s'au dus
Și dragostile mele.

Turnu-Severin, în Decembrie 1894.

G. Murnu.

Ca flutur....

Ca fluturul de schimbător
E sufletul în tine;
O spune-mi fluturii când mor
Jelește-i oare cine?

Nu știi c'o floare cu venin
A omorît un flutur;
Și altele se 'nchid când vin,
Și altele se scutur.

Și florile au ideal:
Pe maiestosoasă soare,
Și fluturi de jos îi țin,
Ș-i rîde ori-ce floare.

Și ce folos, că ai privit
La stele o vecie,
O dragă, când vei fi murit
Nici una n'o să știe.

Dar' steaua ta dacă 'ți-o știi
Dă-i inima-ți curată,
Căci ea se stînge de-i muri
Cu tine deodată.

O steauă numai să-ți găsești
So doară, când te doare,
Și când o fi să te sfîrșești
Se stînge și ea — moare...

Elena S.

Rumunkám — Slovenky.

Româncelor — Slovacelor! este inscripția de pe un nou document neșters al înfrățirii româno-slovice, trimis pe adresa fetelor române de către femeile poporului slovac.

În lunile Martie și Aprilie au fost publicate în „*Tribuna*” patru scrisori de mulțumită sosite din patru orașe, pentru darul ce fetele române au oferit anul trecut lui Hurbán-Vajansky, pe când era în ținuța din Seghedin. Din scrisorile acelea am putut vedea gradul de emoțiune înbucurătoare, simțeminte de delicată recunoștință și profunzimea de prietenie, eșite la iveală în urma nobilei fapte a fetelor române.

Din momentul acela s'a stabilit un contact direct și neîntrerupt, deocamdată numai prin scrisori, între mai multe domnișoare române și slovice. De atunci ele stau în legătură atât de prietenești, corespondențele lor au caracter atât de intim, par'că ar fi trăit ani de-arîndul laolaltă în strînsă prietenie. În mai multe case din Sibiu poți vedea o întreagă colonie de — fotografii d'ale fetelor și altor persoane slovice; pe când în Turci-Sv.-Martin întrînd în familiile frunțașilor slovaci, prima aruncătură de ochi în odaie descopere fotografiile Drului Rațiu, Lucaci, tabloul întreg cu martiri și pe mășuța specială a domnișoarei de casă posesoare prietenilor ei din Sibiu. Nu sîntem îndreptățiți, deocamdată,

a rupe vîlul discrețiunii și a spune numele suratorilor dintr'o parte și din alta. Tot din acest motiv nu putem comite nici alte duioase indiscrețiuni privitoare la legăturile între Slovice și Românce; de aceea ne întoarcem la ceea-ce ne este permis a destăinui, la documentul: *Rumunkám — Slovenky = Româncelor — Slovacelor*.

Voind, precum reiese, a dovedi că nu numai Slovacelor din cele patru orașe amintite mai sus sînt însuflețite de fapta fetelor române, ci că în toată țeara locuită de Slovaci același simțemint a produs, doamnele și fetele slovice au trimis zilele acestea o adresă de mulțumire colectivă, cu 422 iscălituri, adunate din toate comitatele Ungariei-de-sus. Forma exterioară în care au îmbrăcat scrisoarea lor este o lucrare artistică — un prea frumos Album, a cărui descriere ne ținem de datorință a o înfățișa publicului.

Scoarțele Albumului, în dimensiuni de 40 pe 35 centimetri, sînt făcute din lemn tare, îmbrăcat în plus azuriu; pe scoarța din față, partea stîngă, este brodată o floare de mărime ca și albumul însuși; cotorul stă vertical, el, ramurile laterale și petalele floricelelor sînt brodate cu mătăsă roșie închisă, petalele, pistilele, praful și mugurele cu mătăsă galbînă; în cele două colțuri de pe partea dreaptă, sus și jos, a scortii se află încă câte o floare, brodată la fel, ear' virfurile colțurilor sînt bătute în arabește de metal aurat cu aur.

Între cele două din urmă flori, care în

mijlocul scoarței, ceva spre dreaptă, se află, în direcție piezișă, suspomenita inscripție

„Rumunkám — Slovenky”

În litere de argint suflate cu aur, mari de 1 și jum. centimetru, ear' inițialele de câte 1 decimetru.

Partea lăuntrică a scoarțelor e căptușită cu hârtie albă, imitație rips-marmoră; dela început urmează apoi încă o filă de carton alb și pe urmă vin 8 table de carton, groase de 3 milimetri cu margini aurite. Fiecare tablă încă este compusă din două părți: per-vaz (ramă), cam de 3 centimetri lărgime, cu o bordură de aur, fin desinată; ear' în pervaz e băgată și lipită solid foaia de carton, pentru text, în două colorii: o margine cam de 2 centimetri, culoare șamoa, cu nuanță de tot slabă în rosa, cu stropituri cenușii imitând astfel marmora fin grăunțoasă. Locul filei astfel îngrădit are culoare curat șamoa, cu stropituri făcute cu tuș palidă, aruncate în hasard, reprezentînd frunze. Între marginea marmorată și locul îngrădit se află, jur împrejur, un pervazuț îngust, zugrăvit cu 3 linii subțirele: 2 roșii carmin și 1 albastră la mijloc. În colțurile pervazuțului sînt zugrăvite cuișoare de aur. Pe locul șamoa al celor 16 pagine (8 table) e scrisă adresa de mulțumită și anume: pe cele trei dinaintă pagini textul adresei, ear' pe celelalte treisprezece: 422 iscălituri.

Textul adresei este o frumoasă lucrare

obligată, executată se vede, cu rău mî-

Discursul dlui V. A. Urechia.

Rostit în ședința dela 9 Decembrie a Senatului român.

(Urmare).

Urechia: „Nu eu am adus chestiunea aceasta la ordinea zilei, ci dl Rădulescu și colegii sei dela Bruxelles. Este stranie această întâmplare că mi-se aduce astăzi, când eu nu cer decât urmărirea ordinei de zi, fixată la Bruxelles. De altminteralea, în ce s'ar pute jigni guvernele, la simpatia cărora țin de dl președinte prin faptul că noi vom studia în abstracto tesa despre situațiunea naționalităților în statele politice? Austria se va supăra de aceasta? Ungaria v'are amenința? Austria nu are interes să ne oprimească de a studia academică tesa de așa natură. Ungaria, da, însă noi v'are promit nemici a pomeni despre dâșii. Eu, încă în jurnalele din țeară am declarat, că noi nu venim la Haga să ne rășboim cu dl Pázmány, care s'ar fi convenit ca să fie de față. D-voastră dacă purtați, în adevăr, interesul păcii, s'nteți obligați de a nu înlătura din debaterile d-voastre ori-ce chestiune din care ar pute naște rășboiul.

„Nu v'are cerem, repet, să v'are constituiți în tribunal, ca să ne judecați pe noi Români și pe Unguri; această judecată e deja făcută de opiniunea Europei. Ceea-ce v'are cerem este: să asigurați pacea, căutând mijloacele prin care se pot înlătura cauzele proprii a produce rășboiul. A scoate dela ordinea zilei, pur și simplu, raportul domnului Gobat, este a procedea contra scopului urmărit de conferență, este chiar și o lipsă de conveniență la adresa colegului nostru Gobat, pe care dumneavoastră, ear' nu eu, l-ați însărcinat să v'are aducă raportul asupra tesei. Nu credeți oare soșit momentul de a v'are pronunța într-o chestiune care ni-s'a adus la ordinea zilei de 4 ani?

„A amina nu este a rezolva. S'nt foarte devotați scopului ce urmărește conferența interparlamentară; dar' mărturisesc, că nu aș av'ea ce să mai caut în sinul ei, când ea nu ar găsi un cuvânt, cât de potolit, de a adresa guvernelor care maltratează naționalitățile în statele lor politice.”

Dl Dr. Hirsch nu este de părere ca să se ocupe conferența cu asemenea chestiuni, căci această chestiune este în contradicțiune cu art. 1 din statute. Dl Hirsch pretinde, că această este o chestiune internă a statelor, și deci nu are a se ocupa cu dâșna conferența, căci se vor provoca furtuni și pedeci pentru ajungerea scopului reuniunii.

Baronul von Pirquet (Austria), care așteptase anume să se rostască mai întâiu dl Hirsch, este de aceeași părere.

Marchisul de Pandolfi, simpaticele amic al Românilor, cu multă autoritate, combate părerea austro-germană de a nu se lua în studiu raportul dlui Gobat în chestiunea naționalităților. „A tot înlătura din studiul conferenței chestiunile sub cuvânt că s'nt iritante, nu este a face operă de asigurare a păcii. A nu v'indeca rana, ci a o tăinu este a o agrava.” Cere să se studieze chestiunea naționalităților în abstracto, fără aplicațiune la Ungaria, cum am cerut și eu.

Cum din 45 de Francezi, nu veniseră decât Marchisul de Pandolfi, era evident că germanii fiind în număr mai mare și uniți cu Olandezii, chestiunea națională urma să nu fie înscrisă de delegațiune la ordinea de zi a conferenței.

Totuși eu luai, pentru a treia-oraă cuvântul și demonștrai, spriginit de amic

meu și coleg dl Poenaru Bordea, că înlăturarea dela ordinea de zi a raportului dlui Gobat era un atestat de paupertate ce-și da conferența interparlamentară și o necuviință adusă raportului. „Cum? Exclamam eu: N'aveți cunoștință de raportul delegatului nostru general din Berna, și fără să-l faceți onoare de a-l asculta, îl dați la o parte? Ziceți că acest raport ar pute suscita dificultăți politice. De unde știți aceasta, înainte de a cunoaște redacțiunea raportului dlui Gobat? Raportul este fiul unei țeri în care trăesc uniți: „toți pentru unul, unul pentru toți”, nu mai puțin decât 4 naționalități. Fiecare zice cu mândrie în limba sa: că este Elvețian. S'ascultăm raportul dlui Gobat; un om de stat, de valoarea lui, nu v'are poate împinge la acte proprii de a supăra nici un stat constituit. V'are promit din partea noastră a Românilor, calmul cel mai mare, desbateră cea mai obiectivă și în abstracto.

Dl baron von Pirquet, din o generoasă colegialitate dualistică, ni-a spus că nu poate admite să se desbată aci chestia Ungurilor și a Românilor. Se vede că dl baron n'a cetit decât gazete ungurești, cari califică mișcarea română de antimaghiară, ba chiar de irredentistă.

Îl asigur pe dl de Pirquet, că n'are mai-estatea Sa Împăratul Austriei și Rege al Ungariei, supuși mai credincioși decât al Români din Transilvania, cei cari la anul 1848 s'au luptat contra rebelilor unguri pentru salvarea dinastiei. Și cât pentru noi, acești din România, avem alt ideal decât al daco-românismului. Bine știm noi, că față cu amenințările colosului nordic (Rusia) tot atât de puțin ar pute să reziste o Românie de 5 milioane cât și una de 9 milioane, cum ar visa-o irredentistii. Idealul nostru este federalismul chiar și cu Ungurii, dacă Ungurii s'ar cuminți și ar înțelege, că îndestularea cerințelor legale ale Românilor din Transilvania și Bănat este primul pas către acea confederațiune.

Dl Trarieux care v'zând că din 46 Români căți era vorba să meargă la Haga, nu eram decât 5, în dorința de a nu rămâne în minoritate la chestiunile ce-l interesau, se raliă cu contrarii memoriului Gobat, zicând că este o datorie pentru noi să fim prevăzători și înțelepți. Aceasta ne impune obligațiunea de a lăsa naționalităților din statele politice de a-și regula ele interesele între ele.

Eu, întrerupând: Va să zică pe calea rășboiului? Și s'ntem conferență pentru pace și arbitragiu!

Dl Trarieux: Români din Transilvania și din România imi s'nt foarte simpatici și regret că s'nt asupriți și persecutați, după cum am cetit în unele scrieri, deși am v'zut și alte scrieri contrare...

Urechia: V'are rog să-mi citați una singură.

Dl Trarieux: Am v'zut și de acestea, Dl Urechia se miră că m'are unesc cu cei cari nu vor să vină la ordinea zilei raportul dlui Gobat. Eu am primit înscrierea lui la Bruxelles numai din condescendență pentru dl Butculescu, dar' cu condițiunea expresă ca să fie discutat raportul mai înainte de acest comitet de delegați.

Urechia: Dar' tocmai aceasta v'are cerem, să discutați.

Dl Trarieux: M'am convins că chestiunea nu trebuie să vină la ordinea zilei, cel puțin pentru astă-dată sub forma propusă.

(Va urma).

Din Lugoj.

30 Decembrie 1894.

(Pastorală P. S. Nicolae Popa episcopul Caransebeșului. — Triumful Românilor în reprezentanța orășenească.)

Trecut-au s'ntele sărbători ale Nașterii Domnului. Sufletele noastre îndulcitu-s'au de frumoasele cântece bisericesti, unica hrană sufletească, ce o primim în timpurile critice în care trăim. Christos, Dumnezeu-omul, propagat-a pacea și buna înțelegere între oameni. Durere însă, că astăzi pacea și buna înțelegere aici în „fericită” Ungarie au devenit frase banale. În loc de pace domnește azi neînțelegerea, în loc de iubire discordia, în loc de sinceritate crasul egoism. Puternicii zilei în paralisia lor politică și infectați de morbul epidemic al șovinismului, numai pace nu doresc, numai buna înțelegere nu o caută, ci rășvrațiți cu toate naționalitățile nemaghiare împing patria într-o prăpastie, ear' aceasta numai funeste urmări poate av'ea. Sub impresiunea duioasă și plină de pietate a acestor s'nte sărbători bărbați luminați cu o rară abnegațiune și dornici de a-și vedea patria salvată, ear' naționalitățile împăciuite, folosesc toate mijloacele pentru delătura rea răului, luminând poporul și punându-l la inimă iubirea limbii, religiunii și a națiunii sale. „Păstorul cel bun grijește de turma sa!” Și un astfel de harnic și devotaț păstor sufletește este și Preasfinția Sa, dl Nicolae Popa, episcopul dieceei Caransebeșului.

În calitate de arhieru al bisericii sale naționale, Preasfinția Sa ca în totdeauna, așa și cu ocaziunea s'ntelor sărbători ale Nașterii Domnului, a emis sub nr. 223 pres. ex 1894 către clerul și poporul eparchiei Sale o frumoasă pastorală plină de învățături morale și religioase pe de o parte, și foarte instructivă din punct de vedere național pe de altă parte. Pastorală s'a cetit în toate comunele bisericesti din întreaga eparchie în ziua Nașterii Domnului. Aici în Lugoj după-ce s'a s'vrit s'nta liturgie pontificată de domnul Dr. George Popovici, protopresbiter, parochul N. Birescu cetește cu glas înalt frumoasa pastorală, care a fost ascultată de credincioșii bisericii noastre cu cea mai mare atenție. În partea primă a pastoralei descrie marele eveniment al nașterii lui Isus, care a venit în lume să propage pacea și buna înțelegere. În partea a doua vorbind către fiii sei sufletești de naționalitate română, ne dă unele sfaturi adevărați părințești referitoare la adesele atacuri îndreptate în contra bisericii noastre naționale. Permiteți-mi să dau publicații unele pasage. „Popoare se luptă cu popoare până la nimicire, pentru interese închipuite, lipsite de dragostea creștinească, de temeiurile cele adevărate morale. Patimile omenești deslănțuite se duc așa departe, încât deja au început a dă năvală chiar și asupra religiunii și bisericii creștinești. Pare-că poririle oamenilor fără conștiință religioasă țin tesc într-acolo, ca neamul omeneș eară să se întoarcă la stricăciunea năravurilor, la sălbăteciile și la caosul nefericitelor timpuri dinainte de venirea Mântuitorului Christos în lume. Până și convingerile religioase ale creștinilor voesc acei oameni rățășiți în închipuirile lor, să le răstoarne, căutând căi și mijloace, ca să înstrăineze poporul credincios dela biserica sa, dela dătinile și obiceiurile sale strămoșesti și dela legăturile sale duhovnicești cu biserica, înrădăcinată de veacuri în viața noastră creștinească.”

În fața acestora „datori s'ntem să facem și noi aceea ce au făcut părinții nostri în asemenea împrejurări grele: să ne tragem și noi la adăpostul bisericii noastre strămo-

șesti, să ținem fucă și mai strins la credința părinților nostri, la legea și biserica aceea, în care ei s'au născut și botezați, au trăit, răposat și odihnesc în Domnul: la s'nta Maica noastră biserică dreptcredincioasă rășvrațeană! Această biserică a fost scutul și mângăierea părinților, moșilor și strămoșilor nostri în totdeauna; tot aceasta să ne fie și nouă scutul și mângăierea pe acest pământ, până la sfârșitul veacului. Pe lângă aceea vom țin strins la școalele noastre confesionale, va să zică la lumină, dar' nu la cea păgânească, care nu cunoaște Dumnezeu, credință și năravuri bune, ci la cea creștinească scoasă din vecinicele și luminatele învățături evanghelice. S'embrățișăm cu căldură comerțul și industria și să păstrăm ca lumina ochilor moșioarele noastre părințești. Și așa încredințați în ajutorul lui Dumnezeu și în puterile noastre proprii, vom sta tari ca stâncă și gata de a înfrunta orice primejdie ne-ar întâmpina!”

Credincioșii bisericii noastre adunați în număr de peste o mie, după terminarea serviciului divin a ales o deputațiune de 40 membri, care în frunte cu dl Coriolan Bre-dicean, avocat, s'a dus la dl Dr. G. Popovici, protopresbiter și l'a rugat să exprime în numele poporului gr.-or. din Lugoj sentimentele de stimă și recunoștință Preasfinției Sale, părintelui episcop Nicolae Popa, pentru adevăratele sfaturi părințești expuse în pastorală. Protopresbiterul Dr. G. Popovici a și trimis Preasfinției Sale următoarea telegramă: „Clerul și poporul bisericii gr.-or. din Lugoj mulțumindu-v' pentru înțeleptele și părințești sfaturi expuse în pastorală, v' felicită cordial și v' poștește sărbătorii ferice!” Dr. G. Popovici.

Eată cum știe poporul să-și manifeste iubirea și alipirea sa față cu un adevărat arhieru, căruia îi stă la inimă înflorirea bisericii și a națiunii sale. Onoare lui!

Relativ la notița publicată în unul din nr-ii trecuți, după „Pester Lloyd” sub rubrica: „Un zurbagiu ovreu” cu privire la scandalul întâmplat în reprezentanța orășenească de aici, fie-mi permis a expune adevăratul decurs al afacerii, făcând totodată și unele rectificări. Reprezentanța orășenească a ținut la 31 Dec. 1894 o ședință, având ca obiect într-altele și alegerea unui arhieru magistratual. La postul acesta a competat un anumit A. Csákany, fost faur de profesiune, lipsit de ori-ce praxă, dar' rudă cu comitele suprem, și Româniul I. Voda, fost notar comun și arhieru substituit la judecătoria cercuală de aici. Votarea odată efectuată, s'a constatat că dl Ioan Voda a obținut o majoritate de 4 voturi. Validitatea dreptului de alegere al Românilor a supărat pe mulți, dar' cu deosebire pe Ovreurul Dr. Iuliu Rosenthal, avocat aici, care, deși s'a pures la alt obiect, într'un ton brusc și bătând cu pumnul pe masă, a insinuat recurs în contra alegerii, zicând că candidatul Românilor Ioan Voda nu știe limba oficioasă a statului.

După-ce voinicosul Ovreu av' impertinență a arunca în fața Românilor o astfel de minciună grosolană, partida Românilor față cu netrebnicul Ovreu, care într-o congregație comitatensă vorbind despre „oláh, Tribuna” a ofensat earși pe Români, l'a tratat după-cum a și meritat.

Români strigară: „Afară cu netrebnicul provocător!” și l-au împodobit cu epitețe vrednice de frivola lui purtare.

Nemernicul Jidan a strigat apoi: „Ssem-telen Rumuny” și numai atâta l'a mai trebuit. Români indignați peste măsură de cuvintele Jidanului, era mai pe-aci să-l scoată

afară din sală. Voinicosul Ițig s'a retră în tr'o sală laterală, unde a stat o-oră după terminarea ședinței.

După-ce s'a mai potolit apoi larma, s'au luat cuvântul protopresbiterul Dr. G. Popovici, Virgiliu Tomici și Dr. St. Petrovici, care au exprimat indignării lor pentru purtarea necuviințoasă a nemernicului Ovreu.

În special dl Virgil Tomici a apostrofat greu pe perciunatul Ovreu și l'a ornă cu epitețe, cari, nu după-cum s'a zis în jurtele „Pester Lloyd”, că le-ar fi revocat, dar s'a susține cu toată hotărârea și avoc.

Am cetit apoi în jurnalul local „Südungarn”, că Dr. Rosenthal ar fi provocat pe avocatul Dr. Stefan Petrovici la duel și că acesta n'ar fi primit provocarea. Față cu realitățile publicate în acest jurnal, avocatul Dr. Stefan Petrovici a dat următoarea declarațiune:

Onoratei redacțiuni a jurnalului „Südungarn” Loco.

Cu provocare la știrea publicată în număr 1 al ziarului „Südungarn” despre decursul ședinței reprezentanței orășenești, precum și cu provocare la notița apărută în același număr sub titlul: „Cea mai nouă afacere” fari a m'are declara despre adevărul sau neadevărul din cealaltă parte a raportului, v'are rog a da loc următoarei declarațiuni: 1. Nu este adevărat, că eu aș fi zis dlui avocat Dr. Iuliu Rosenthal cuvintele: Jidan p... — Declarând aceasta accentuez totodată, că n'am avut niciodată obiceiul, să folosesc în ședințe publice astfel de exprimări, prin care s'ar fi putut afla ofensate naționalități și confesiuni întregi. 2. Poate fi adevărat, că dl Dr. Iuliu Rosenthal a folosit cuvintele: R...p., trebuie însă să declar, că nu am auzit cuvintele amintite, pentru-că dacă le-aș fi auzit, aș fi știut că ce merită un poltron, și l-ași fi tratat după-cum merită. 3. E adevărat, că dl adv. Iuliu Rosenthal m'a provocat și că n'am primit provocarea. Când fac această declarațiune, accentuez hotărât, că personal am comunicat dlui avocat motivele, pentru-ce nu-i pot sta la dispoziție.

Lugoj, 4 Ianuarie 1895.

Dr. Stefan Petrovici.

Cronică politică.

Depeșa de ieri seară despre demisiunea din presidenția republicei a lui Casimir-Perier e negreșit o știre surprinzătoare, — dar' numai în formă: în fond își vor zice oamenii cumpătați fără semne de surprindere: bine a făcut Perier, căci de ce să se lase șicanat de către o seamă de indivizi descerecrați, care pentru nimic pe lumea aceasta n'au stimă, decât pentru scumpa lor persoană, cum este spre pildă Rochefort și acoliții lui, sau de revoluționari de profesie? Actualul president al republicei este în fiecare zi obiectul atacurilor grozave din partea unui număr de ziare nu numai în actele sale publice, politice și sociale, ci și în viața lui cea mai intimă.

Despre amănuntele demisiei lui, am primit încă aseară după încheierea foi următoarea telegramă:

„Casimir-Perier a demisionat, fiindcă a izbucnit lupta contra regimului parlamentar și contra libertăților publice.

„Manifestul presidentului republicei va fi cetit în cameră de către primul-ministru Dupuy, ear' în senat de către ministrul de justiție. Dacă opiniile întru re alegerea lui Ca-

iestru în arta aceasta. Caracterul literelor este așa zisul „grotesc fin în mărime de dublu cicero”; inițialele alineatelor scrise cu coloare de aur și învelite în arabesche roșii; cuvintele Voi, Voastre și Ați au deasemenea primă literă inițială, scrisă cu tuș, arabesche împregiur albastre. Prima inițială a textului, litera S, este mare de trei centimetri, coloare albastră cu o subțirică margine albă; litera e zugrăvită într'un quadrat de coloare auriu, jur împregiurul quadratului arabesche lucrate în coloare de aur.

Pe pagina a opta, deasupra iscăliturilor e scrisă caligraficește următoarea strofă dintr'un cântec patriotic slovac:

Hor sa hor!	(Scoală-te sus!
Za rod hor,	Îndăcarează-te,
Hor v nadšen!	Însuflețit
Ujarmeny	Pentru neamul Tău
Za rod Tvoj!	subjugat!)

Rîndul întâiu și cel din urmă s'nt scrise în semicerc.

Pe pag. ultimă, adică a 16 a, se află numai 13 iscălituri, anume ale Slovacilor din Moravia, orașul Hodonin (Göding); deasupra iscăliturilor s'nt scrise caligraficește cuvintele: „Slováckina în Moravia. Hodonin”; cele trei dintăiu cuvinte în coloare roșie, cel din urmă în albastru.

Textul adresei, scrisă în limba slovacă, sună astfel:

„Iubite Surori Române.

„Simțim o adevărată s'feală în urma nobleței voastre de suflet, dar' s'feala asta e înălțătoare, ear' nu umilitoare. Prin darul vostru ați avut de gând a aduce mângăiere scriitorului nostru și prin asta ne ați dat nouă tuturoră chezașia de iubirea și de simpatia voastră față cu poporul nostru.

„În această manifestație a sufletelor frumoase noi vedem mare însemnătate, al cărei rost este încă acoperit cu v'elul viitorului.

„Făurit-ați Voi cea dintăiu zală de aur călit în focul suferinței.

„La această zală se va adăuga o a două, o a treia, de asemenea și din partea noastră. Fie-ca aceste zală să lege națiunile noastre într'un lanț puternic, resistent atacurilor dușmănoase.

„Voi s'nteți mândre de obârșia voastră, și v'are s'nt scumpe tradițiile voastre, ca și ori-cărui om cinstit, care nu se lapdă de sinul la care s'a adăpat.

„Puteți să și fiți mândre cu drept cuvânt. Dacă v'ați lapdă de tradițiile voastre, unde ați găsi recompensa pentru ele? Inimile voastre ar sângera, sufletele voastre ar muri de dorul poporului, care singur a stat neatinș de valurile evenimentelor timp de aproape două mii de ani. Țeranca voastră se îmbracă cu portul pitoresc, asemănător celui cu care-și înv'elue mândra femeie a Romagnei corpul seu frumos.

„Ciobănașul de pe poienile voastre poartă tot astfel de zeche, cum o poartă campanardul din împregiurimile Via Appiei.

„Asta e trecutul, — ear' cel-ce din trecutul glorios a transplantat prin prezentul trist atâta putere de spirit, atâta însuflețire, este destoinic și de un viitor glorios. Și un astfel de viitor, s'ntem convinși, va trebui negreșit să vină.

„Femeia, priveghetarea vatrei de casă, a privit până acum nepăsătoare evenimentele ce se petreceau în giurul ei. Nici acum nu putem încă păși la fapte, — decât încurajând pe ai nostri, a le aduce mângăiere a-și îmbărbăta în luptă.

„Găsit-ați Voi chip în această privință, ați apucat calea cea adevărată; să ne ajute deci D-zen atât vouă, cât și nouă.

„În Țeara Slovacă, 1894.

(Urmează 422 iscălituri.)

Ne abținem înadins dela parafraza accentelor calde ale scrierii Slovatelor; o lăsăm pe deplin pe seama acelor, cărora le este adresată.

Albumul a sosit la Sibiui acum vr'o 3 săptămâni, ear' dl Augustini a fost însărcinat din partea trimițătoarelor de a-l preda reprezentantelor de aici ale fetelor române. Deoarece darurile au fost înmanate întemnițatilor tocmai în ziua de Anul-Nou 1894, predarea Albumului și ea s'a întâmplat Du-

mineca trecută, 1 Ianuarie 1895, în prezența a 12 domnișoare din Sibiui, adunate într-o casă particulară.

Dl Augustini, îndeplinindu-și cu însuflețire înveselitoare misiunea, a pronunțat mai întâiu următoarele bine simțite cuvinte:

Prea Stimatele Domnișoare!

„Anul trecut, pe vremea aceasta, încă jideau în „panteonul libertății maghiare” din Seghedin 4 Români și — 1 Slovac. Vind a le îndulci amarul zilelor, vind a-i mângăia în tristețe și izolarea lor dela caminele familiare, Domniile-Voastre, fetele române din Ardeal și Ungaria, ați avut nobila inspirație a inimii de a-i surprinde cu niște daruri mărețe și potrivite. Aflu pe deplin legitimă și îndreptățiță atitudinea D-Voastre față cu cei patru întemnițați Români, dar' prin ce expresiune, prin care vorbă din limba română sau slovacă aș pute exprima acea pornire a sufletului Domniilor-Voastre, care v'a îndemnat a V'are aduce aminte cu un dar splendid și de conaționalul meu Svetozăr-Hurban-Vajansky? Cum să numesc acel sentiment, acea pornire? Eu în grabă nu cunosc vorba destul de expresivă; a' trebui poate să inventez cuvânt nou de tot.

Dacă scrutez fapta Domniilor-Voastre din punctul de vedere psihologic nu pot să aflu alt izvor al pornirii Domniilor-Voastre decât acel simțământ, care se naște în cei-ce sufer deodată pentru aceeași s'ntă cauză. Și așa mi-se pare chiar adevărat, căci acolo, în beciurile Seghedinului, Lucaci și Hurban reprezentau două națiuni împilate, acolo zi de zi, din oră în oră, ei împreună

discutau trecutul, judecau prezentul și visau viitorul mai fericit, mai frumos al ambelor noastre națiuni.

Prin coroana de lauri ce ați oferit-o lui Hurban-Vajansky n'ați distins numai pe el, ci pe neamul meu slovac întreg; coroana aceasta, după propria hotărâre a poetului nostru, nu va rămâne proprietatea familiei lui, ci va fi depusă în Muzeul nostru național, unde va ocupa pentru totdeauna un loc de frunte printre scumpățiile națiunii.

Deși femeile slovace din patru diferite ținuturi, la timpul seu, au dat expresia recunoștinței lor adânci pentru acest semn de iubire al Domniilor-Voastre, în scrisori publicate și în „Tribuna”, totuși vedeau și simțiau toate Slovacele, că forma în care au făcut-o nu sta în potrivă cu mărimea faptei Domniilor-Voastre. De aceea s'au dec's a V'are mulțumii încă odată, în mod colectiv, cu iscăliturile întrunite la un loc din toată țeara locuită de Slovaci. Coalele adresei de mulțumită umblau timp de o jumătate de an prin orașele și satele noastre, până erau strine.

Mă simt foarte fericit, prea stimatelor Domnișoare, că soartea mi-a acordat favorul de a fi eu cel-ce este însărcinat din partea femeilor și fetelor slovace a v'are preda adresa lor de mulțumire. Primiți-o, și păstrați-o V'are rog, tot cu atâta bunăvoință, cu câtă dragoste vi-o trimit surorile și suratele Domniilor-Voastre din țeara mea slovacă.”

După aceea dl Augustini a cetit adresa de mulțumire în traducție, ear' d-soarele și alți oaspeți de față se puseră să admire Albumul.

Rumunkám-Slovenky!

Publicațiune.

În 20 l. c. în cancelaria comunală se exarândăză cuptoarele de var. [392] 2-2

Condițiunile se pot vedea în cancelaria comunală în oarele oficiale.

Orlat, în 14 Ianuarie 1895.

Primăria comunală.

Un tinăr român

absolut de gimnasiu, cu praxă de 1½ an, cearcă loc lungă un notar inteligent român în părțile Sibiului ori Braşovului.

Adresele se se îndrepteze la

[394] 2-3 Redacția „Tribunei“.

Lemne uscate pentru foc.

La subscribul se află de vânzare 150 orgii metrice de lemne despicate, fag și carpin, prima calitate, care se predau cu prețuri convenabile în gara Micăsesei (între Blaj și Mediaș) încărcate în vagoane ori în total ori cu vagonul.

P. t. reflectanți binevoască a se adresa către subscribul.

Micăsasa, 2/14 Ianuarie 1895.

[395] 2-3 Filip Docolin, paroch gr-cat.

Recunoscută de cea mai bună hârtie de țigări franțoească

este

„LE GLORIA“

de

[2267] 15-50

Iosif Bardou & Fils,

Perpignan-Paris.

60 medaile de aur, 16 diplome de onoare, 20 diplome „Hors Concours“.

„LE GLORIA“ hârtie de țigări întrece necondiționat pe toate celelalte hârtii de țigări existente în bunătațe și finețe.

„LE GLORIA“ este numai atunci când pe fiecare cârtică se prevede firma „Joseph Bardou & Fils“ ca inscripțiune.

„LE GLORIA“ hârtie de țigări se capătă cu marginile atât lustruase cât și dințate (perforate).

„LE GLORIA“ se vinde și în tuburi de o analitate ne mai pomenită până acuma de excelentă.

„LE GLORIA“ hârtie de țigări și tuburi se capătă în toate prăvăliile „Nürnberg și hârtie en gros“ precum și la trafici.

Institut tipografic în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la Institutul Tipografic în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andreiu baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1816—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască legea numită veterinară. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

și

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

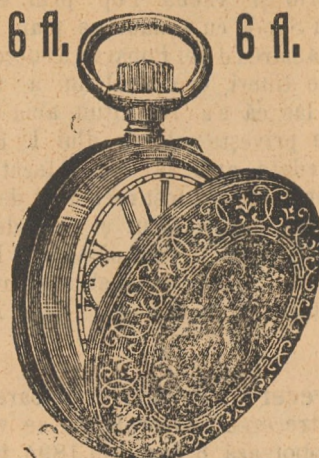
Tormay Béla.

(134 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cum-păra dela

Institutul Tipografic în Sibiu.

6 fl. 6 fl.

SENSATIE

produe acum inventate

Ciasornice de buzunar remontoar goldin, originale din Gf. (Savonnette) cu mașinărie de nikel cu presiune cele mai fine, antimagnetice.

Mulțumită executării lor de toată frumuseța și eleganța, aceste ciasornice nu pot fi deosebite de ciasornicele adevărate de aur nici de către oamenii cunoscători. Capacele zugrăvite cu minunație rămân întotdeauna absolut neschimbate și putem oferi garanția pentru mersul regulat al lor timp de 3 ani.

Prețul unui ciasornic e de 6 florini.

Adevărate lanțuri de aur cu carabiner de siguranță, fasonul de sport, marchis și panțer fl. 1.50.

La fiecare cias se dă un șeculeț de curea.

[271] 1-5

Ciasornicele de goldin sunt răspândite în urma precisiității lor excelente printre cea mai mare parte a drumurilor de fer ale statului și se pot procura numai dela

Alfred Fischer, Wien I., Adlergasse 12.

Se trimite cu rambursă (per Nachnahme).

Pilulele curățitoare de sânge

numite mai demult pilule universale ale lui

I. PSERHOFER

merită cu tot dreptul numele din urmă, pentru-că în adevăr există multe boale, în care aceste pilule au confirmat efectul lor în adevăr excelent.

De mulți ani aceste pilule sunt pretutindenea lăfite și puține familii vor fi în care să lipsească o mică proviziune din acest excelent mijloc de casă.

De mulți medici aceste pilule au fost și sunt recomandate ca mijloc de casă, cu deosebire contra tuturor boalelor, care se nasc din mistuirea rea și din obstipațiune, ca: perturbațiuni în circulația ferii, boale de ficat, slăbirea mațelor, colică, congestiuni de sânge la creeri, hemoroizi etc.

Prin însușirea lor curățitoare de sânge ele sunt de efect cu deosebire bun la anemie și la boalele rezultate din aceasta, ca: galbinarea, dureri de cap nervoase etc. Afară de aceea aceste pilule curățitoare de sânge lucră atât de domol, încât nu cauzează nici cea mai mică durere, și prin urmare pot fi luate fără grije și de persoanele cele mai slabe și chiar și de copii.

Aceste pilule curățitoare de sânge se produc veritabile singur numai în farmacia la „Merul de aur al imperiului“ a lui I. Pserhofer, Singerstrasse Nr. 15, Viena, și costă o șatulă cu 15 pilule 21 cr. v. a., o ruletă cu 6 șatule costă fl. 1.05, trimitere nefrancată cu rambursă fl. 1.10. Trimițându-se bani înainte o ruletă de pilule francată costă fl. 1.25, 2 rulete fl. 2.30, 3 rulete fl. 3.35, 4 rulete fl. 4.40, 5 rulete fl. 5.20, 10 rulete fl. 9.20. Mai puțin ca o ruletă nu se poate expeda.

NB. În urma lătirii lor mari aceste pilule sunt imitate sub cele mai diferite forme și numiri; ne rugăm deci a cere apriat pilulele curățitoare de sânge ale lui I. Pserhofer și a considera numai pe acelea de veritabile, a căror instrucțiune de întrebuințare este provăzută cu iscălitura I. Pserhofer și care poartă pe inscripția coperișului aceeași iscălitură cu scrisoare roșie.

Dintre nenumăratele scrisori, în care consumenții acestor pilule mulțumesc pentru sănătatea redobândită după cele mai diferite și mai grele boale, lăsăm să urmeze aici numai puține, cu observarea că ori-cine, care le-a folosit numai odată le recomandă mai departe:

Stimate Domnule Pserhofer! Fii atât de bun și trimite-mi earși 15 suluri din neîntrecutele D-Tale piluri pentru curățirea sângelui, cu rambursă postală. Și prin aceasta îți exprim sincera mea mulțumită pentru puterea miraculoasă a pilurilor D-Tale.
Stimează tu înaltă stimă Francisc Pawlistik, Köln Lindenthal.

Hrasche, lângă Flödnik, 12 Septembrie 1887.
Stim. Domn! Voaia lui D-zeu a fost că mi-a venit în mâni pilulele D-V, ear' acum Vă scriu despre rezultat: m'am fost răcit în patul nasterii, așa că n'am mai putut lucra nimica și acum sigur aș fi deja moartă dacă nu m'ar fi scăpat miraculoasele D-Voastre pilule. Dumnezeu se Te binecuvinteze de o mie de ori pentru aceasta. Am încredere, că pilulele D-Voastre mă vor vindeca de tot, precum tu dat și altora sănătatea.
Teresa Knific.

Wiener-Neustadt, 9 Decembrie 1887.
Stimate Domn! Vă exprim cea mai călduroasă mulțumită în numele mamei mele de 60 de ani. Aceasta a pățit 5 ani de catar cronic de

stomac și de boală de apă. Vieața ti era chin și se credea deja perdută. Din întâmplare a căpătat o șatulă din excelențele D-Voastre pilule curățitoare de sânge și după întrebuințare mai lungă a acestora s'a vindecat.

Cu distins respect Iosefa Weinztel.

Eichengraberamt, lângă Gföhl, 27 Martie 1889.
Stimabile Domn! Devotat subscribul mă rog a-mi trimite încă odată 4 rulete din pilulele D-Voastre intr'adevăr folositoare și excelențe. Nu pot între-lăsa a Vă exprima deplina mea recunoștință despre valoarea acestor pilule, care le voi recomanda cu toată căldura tuturor bolnavilor ori-unde voi ave privilegii. Despre această mulțumită a mea Te împunternicesc să faci orice întrebuințare publică.
Cu distins respect Ignatie Hahn.

Gotschdorf, lângă Kohlbach, Silesia-austriacă, 8 Octomvrie 1888.
Stimabile Domn! Te rog frumos a-mi trimite o ruletă cu 6 șatule din pilule D-Voastre universale curățitoare de sânge. Numai miraculoaselor D-Voastre pilule am să mulțumesc că am scăpat de o boală de stomac, care m'a chinuit 5 ani de zile. Aceste pilule nu se vor mai găta nici-când din casa mea și Vă exprim prin aceasta cea mai călduroasă a mea mulțumită.
Cu cel mai mare respect Anna Zwickel.

Licuer de pante alpine de W. Ottm. Bernhard din Lindau în contra tuturor suferințelor de stomac. Un flacon 2 fl. 60 cr., ½ flacon 1 fl. 40 cr.

Alifne americană în contra podagrei, cel mai eficace mijloc în contra afecțiunilor podagronse și reumtice: ca dureri pe șirul spinării, junghiiuri în picioare, ischias, migrene, dureri nervoase de dinți, dureri de cap, junghiiuri în urechi, fl. 1.20.

Esența de ohi de Dr. Romershausen, pentru întărirea și conservarea puterii vizuale în flacon original à 2 fl. 50 și 1 fl. 50 cr.

Balsam miraculos englezesc, un flacon 1 fl. 50 cr.

Fiakerpulver în contra catarilor, regușelei și tusei, 1 șatulă 35 cr., trimitere francată 60 cr.

Spirit de bucate cu și fără sare 1 flacon 70 cr.

Balsam de degerături de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscut de cel mai bun remediu în contra degerăturilor de tot felul, precum și în contra ori-șărul fel de rane învechite. 1 borcan 40 cr. cu trimitere francată 65 cr.

Helso sau sare de sănătate, un remediu excelent în contra catarilor suferințelor, consecutive mistuirii neregulate, 1 pachet 1 fl.

Balsam de gușe remediu sigur în contra grumazului gros. 1 flacon 40 cr. trimitere francată 65 cr.

Afără de preparatele aici numite se află toate specialitățile farmaceutice anuntate în ziarele austrie și în cele străine și la cerere se procură prompt și ieftin toți articolii, care nu se vor afla poate în deposit.

Trimiterile prin post se efectuează cât se poate de iute, trimițându-se banii înainte, ear' comande mai mari și cu rambursă.

Farmacia lui I. PSERHOFER „la mărul de aur al imperiului“ Viena I., Singerstrasse Nr. 15.

Comandele se vor efectua numai atunci, când se va trimite prețul înainte și în casul acesta spesele postale sunt mai mici ca la trimiterea prin rambursă postală.

Ca veritabile sunt a se privi numai acele piluri, a căror asigurațiune poartă numele I. Pserhofer și acele șatule ce poartă pe coperiș același nume în colcare roșie.

Specialitățile mai sus numite se capătă și în spețeria I. v. Török, Budapesta, Königsgasse 12.

[2537] 6-12